

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

balandžio

10 d.

Ketvirtadienis

Nr. 44 (4084)

XXXXXXXX

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Artėjant V. Lenino 110-ųjų gimimo
metinių jubiliejui

Renginiai vaikams

Centrinės bibliotekos vaikų literatūros skyriuje pradinį klasių moksleiviai ruošiasi knygutės „Iliausias šypsenos“ aptarimui. Šis įvykis ateiinančią savaitę. Jų laukia įdomus rytmetis „Mes didžio Lenino anūkai“.

Septintų klasių moksleiviai rinksis į teminį muzikinį vakarą „Leninas, muzika, revoliucija“.

Parodos,
skirtos
V. Leninui

Šią savaitę Anykščių centrinėje bibliotekoje skaitytojais gali susipažinti su literatūros parodomis: „Leninas apie jaunimą“, „Su Lenino vardu į naujas pergales“, „Lietuvių poetai apie V. Leniną“. Netrukus skaitytojais, apsilankę bibliotekoje, susipažins su literatūra ir periodinės spaudos straipsniais tokiomis temomis: „Leninas dailėje“, „Dailininkų kūrinių apie V. Leniną“, „Lenininės vietos“. Šiuo metu mūsų bibliotekoje skaitytojams skaitomos bibliografinės apžvalgos: „Leninas amžinųjų atsiminimuose“ ir „Lietuviškoji leniniada“.

Ateinančią savaitę bibliotekos skaitykloje vyks muzikinė valandėlė „Leninas ir muzika“.

G. Aviltnė

Paejusį penktą dieną Anykščių kultūros rūmuose susirinko rajono bendrojo lavinimo mokyklų aštuntųjų klasių moksleiviai, ryžęsi pasirinkti žemės ūkio specialistų, mechanizatorių, gyvulių augintojų profesijas, taip pat aštuntųjų klasių vadovai ir mokytojai, besirūpinantys jaunimo profesinio orientavimo klausimais. Čia vyko būsimųjų duonos augintojų pokalbis su respublikos moksleivais bei profesinio orientavimo specialistais, technikumų moksleiviais, jaunaisiais kolūkiečiais ir valstybinių ūkių darbininkais. Slame pokalbyje buvo išaiškinta profesijos pasirinkimo svarba, mokyklose ir žemės ūkio technikuose sąlygos, būsimųjų žemdirbių ir žemės ūkio specialistų ateities perspektyvos. Išanginį žodį susirinkime tarė rajono žemės ūkio valdybos viršininkas A. Dačulis.

Palyginti dar neseniai mūsų respublikos bei rajono kaimuose nebuvo stokojama darbo rankų. Kadangi darbai laukuose ir fermose buvo sparčiai mechanizuojami, tai bet kuriame ūkyje įstengdavo su jais susidoroti kasmet vis mažesnis būrys žmonių. Todėl dalis žemdirbių keldavosi į miestus ir įsiliūdavo į pramonės įmonių, aptarnavimo sferos darbininkų gretas. Daugelis duonos augintojų sūnų ir dukterų rinkdavosi miestietiškas specialybes.

Tačiau, kaip pažymėjo šiame aštuntųjų susirinkime rajono žemės ūkio valdybos viršininkas pavaduotojas P. Marčiukas, šis žemdirbių migracijos į miestus procesas sukėlė ir nepageidaujamų pasekmių. Kai kuriuose rajono ūkiuose trūksta specialistų, mechanizatorių, gyvulių augintojų, todėl mėnesiai prastoviniuoja neįkintyta į darbą brangi ir naši technika. Tad labai svarbu, kad kuo daugiau moksleivių — vaikinų ir merginų — šiandien rinktųsi žemės ūkio darbininkų ir specialistų profesijas, kad gausesnė, labiau kvalifikuota užaugtų jaunoji mechanizatorių bei gyvulių augintojų pamaina.

Tos pačios problemos, pažymėjo savo pranešimuose LTSR žemės ūkio ministerijos kadrų ruošimo valdybos viršininko pavaduotojas V. Kirsukas ir žemės ūkio ekonomikos MTI vyr. mokslinis bendradarbis J. Pilkauskas, šiandien sprendžiamos visoje respublikoje. Jie pabrėžė, jog kaimo proftechninių mokyklų auklėtinių laukia puikios ateities perspektyvos,

regatais. Kai kas mano, jog traktorininkas nuolat vaikštinėja išsišėpęs, purvinas. Netiesa, — pareiškė iš tribūnos šis jaunas mechanizatorius. Kas apsilėdžia, negerbia pats savęs, tas ir nieko neveikdamas vaikštinėja murzinas, išsišėpęs. O save gerbiantis mechanizatorius būna švariai apsirengęs, nusiprausęs, žvaliai atrodo. Kam rūpi uždarbis, pridūrė kalbėtojas, tai pasakysiu,

kabineto vedėja B. Cimbalienė bei respublikos Proftechninio mokymo komiteto profesinio orientavimo komiteto pirmininkė D. Polianienė. Tačiau ne viskas šioje srityje dar išspręsta.

Antai, pastaraisiais metais žemdirbių profesijas pasirenka gausus būrys Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos aštuntųjų. Tai — kryptingo moksleivių profesinio orientavimo, glaudaus peda-

tuoto ir tai, jog jaunas žmogus, baigęs proftechninę mokyklą, nėra verčiamas visą gyvenimą apsiriboti vienintele ten įsigyta profesija. Geriausius PTM auklėtinius mielai priima aukštosios mokyklos. Neretas žmogus, pradėjęs gyvenimo kelią nuo darbinio iškos specialybės įsigijimo, tapo žymiu mokslininku, gamybos organizatoriumi. Įsigyti proftechninėje mokykloje darbo įgūdžiai daugeliui žmonių praverė mokslinių tyrinėjimų kelyje arba vadovaujant žmonių kolektyvui.

Išpuodžiais apie mokymosi ir užklausinės veiklos sąlygas specialiosiose žemės ūkio mokyklose su aštuntokais pasidalijo Ukmergės ir Alantos tarybinių ūkių-technikumų moksleiviai K. Juzėnas ir V. Cereškaitė.

Apie žemdirbių darbo, buities, kultūrinės ir sportinės veiklos sąlygas moksleiviai daug sužinojo iš tądien pademonstruotų meninių kino filmų. Ukmergės tarybinio ūkio-technikumo ir Svėdasų kultūros namų saviveiklininkų pasirodymų.

Sąskrydyje išgirsta tiksliai informacija, specialistų patarimai daugelį moksleivių pasiskatino rinktis liaudies ūkiui reikalingas specialybes, užtikrinančias prasmingą gyvenimo kelią. Be abejo, viename renginyje neįmanoma aptarti visų sudėtingų profesinio orientavimo problemų, tad norisi tikėtis, kad susirinkime vykęs pokalbis bus pratęstas klasėse, moksleivių susitikimuose su žemdirbiais ir proftechninių mokyklų auklėtiniais, kad pokalbiuose pareikštos geros mintys bus paremtos konkrečiais darbais.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

JIE AUGINS DUONA

nes žemės ūkio gamyba per-tvarkoma pramoniniais pagrindais, kompleksiskai mechanizuojant visus darbus procesus augalinių kultūrų bei gyvulininkystėje. Buities sąlygos ūkių gyvenvietėse ateityje nesiskirs nuo sąlygų miestuose. Šia kryptimi per-tvarkant kaimą, jau dabar nemaža nuveikta. Be abejo, jaunoji žemdirbių pamaina, kupina energijos, apsiginklavusi mokslo žiniomis, pati daug pastangų įdės, kad gyvenimas kaime taptų kultūringesnis, šviesesnis, o darbas — našesnis.

Kaip susiklostė likimas tu vaikinų ir merginų, kurie prieš 10–15 metų pasirinko žemdirbių profesijas? Apie tai moksleiviams papasakojo jaunieji mechanizatoriai, gyvulių augintojai.

Sėdintys salėje mokytojai dar prisiminė Vytautą Banį, koks jis buvo J. Biliūno vidurinės mokyklos suole — gyvo temperamento, nenuramama vaikinukas. O dabar į tribūną išėjo Elmininkų eksperimentinio ūkio vairuotojas bei mechanizatorius Vytautas Banys — jaunas, energingas, jau nemažą darbo patirtį bei gyvenimo išmintį sukaupęs vyriškis.

V. Banys geru žodžiu paminėjo Troškūnų 2-ąją kaimo proftechninę mokyklą, įteikusią jam kelialapį į gyvenimą. Jis patenkintas tuo, kad ūkyje darbas labai įvairus, nemonotoniškas. Žiemą V. Banys dažniausiai dienas praleidžia už automašinos vairo, o vasarą vairuoja traktorių su sudėtingais ag-

jog, penkerius metus padirbęs, nusipirkau lengvąjį automašiną.

Apie tai, jog jie patenkinti darbo ir gyvenimo sąlygomis ūkiuose, susirinkime kalbėjo Svėdasų kolūkio karvių melžėja N. Budreikienė, „Gimtosios žemės“ kolūkio fermos vedėjas V. Cerškus, „Puntuko“ kolūkio brigadininkė O. Stonytė.

Tais metais, kai V. Banys ir būrelis jo bendraamžių pasirinko duonos augintojų specialybes, į kaimo profesines technines mokyklas iš mūsų rajono vidurinių mokyklų stodavo labai nedaug jaunimo. Dabar, kryptingiau organizavus moksleivių profesinio orientavimo darbą, norinčių įsigyti žemdirbių specialybes vaikų rajono mokyklose kasmet gausėja. Šiame ketinančių į jas stoti aštuntųjų rajone esama 147, o tai jau 11 moksleivių daugiau, negu numatyta plane. Neatsitiktinai į kai kurias vidurines kaimo proftechnines mokyklas jau susidaro stojančiųjų konkursai. Apie tai moksleiviams papasakojo rajono Liaudies švietimo skyriaus profesinio orientavimo

gogų ir tėvų bendradarbiavimo rezultatas. O kodėlgi į kaimo profesines technines mokyklas neketina šiemet stoti nė vienas Kurklių vidurinės, Staškūniskio aštuonmetės mokyklų moksleivis? Tai turi kelti susirūpinimą pedagogams, aplinkinių ūkių vadovams ir visuomeninėms organizacijoms. Kol šios spragos moksleivių profesiniame orientavime nebus išgyvendintos, tol vieniems rajono ūkiams pakaks darbo rankų, o kituose vis dar bus jaučiamas jų trūkumas.

Didelė bėda, kad žemės ūkio specialybes pas mus pasirenka palyginti nedaug merginų. Todėl mūsų kaime šiandien vyrų gyvena daugiau, negu moterų. Jaunam mechanizatoriui dėl to kartais nelengva sukurti šeimą. Kalbėtojai — profesinio orientavimo specialistai — siūlė aštuntokams ryžtingiau rinktis laukų ir fermų mechanizatorių profesijas. Kaimyninių broliškiųjų respublikų merginos gerokai atkakliau įvaldo šios srities techniką ir lieka patenkintos pasirinktu gyvenimo keliu.

Pokalbyje buvo užakcen-

KRONIKOS

☉ Keturis kartus paspartino detalių suvirinimo darbus „Baltijos“ laivų statykloje pradėtas naudoti agregatas, kurį sukonstruoti gamybininkams padėjo Kauno Antano Sniečkaus politechnikos instituto Klaipėdos fakulteto mokslininkai. „Pregreso“ taros gamykloje bandomas taip pat jų sukurta originalus įrenginys, kuris automatiškai surinks taros korpusus, nuo sunkaus darbo išlaisvins dešimtis žmonių.

☉ Visiškai nepadidėjo dujų — svarbiausio kuro — sunaudojimas šiame penkmetyje Kauno „Aleksoto“ stiklo fabrike, nors produkcijos išleidimas per tą patį laikotarpį čia išaugo daugiau kaip dvigubai. Taipiai naudoti energetinius išteklius kolektyvui padeda įmonės novatoriai.

(ELTA)

PADIRBĖTA NEBLOGAI

Neblogais darbo rezultatais pradėjo šiuos metus Anykščių valstybinio draudimo inspekcijos kolektyvas. Pirmąjį šių metų ketvirtį gyventojų turto savanoriško draudimo planą įvykdė 101,6 procento. Stropiai pirmąjį ketvirtį padirbėjo draudimo agentų brigados, vadovaujamos Nadeždos Afanasjevės. Juozo Rukšos, Liudo Limalto. Šios brigados ne tik įvykdė savo užduotis, bet jas smarkiai viršijo.

Neseniai įvykusiame visuotiniame Valstybinio draudimo inspekcijos darbuotojų susirinkime rajono draudimo inspekcijos darbuotojai prisilėmė naujus įsipareigojimus. V. Lenino gimimo 110-ųjų metinių proga iki balandžio 22 dienos metinį turto savanoriško draudimo ir draudimo nuo nelaimingų atsitikimų planą įvykdyti ne mažiau kaip 35 procentais. Virš plano šiais metais duoti 20.000 rublių pajamų.

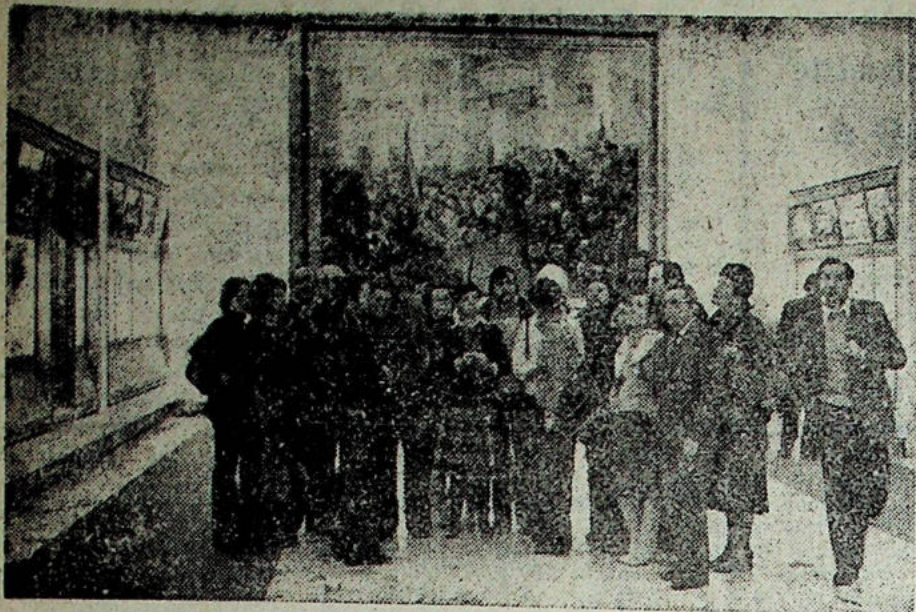
R. Gikys
Valstybinio draudimo Anykščių inspekcijos darbuotojas

Anykštėnų kultūros dienos Panevėžyje

Sventės pradžia — tik ką anykštėnų pasiuntiniai įteikė simbolinį Laimės žiburį šeiminių kultūros barų atstovams. Žiburs TSRS liaudies artisto D. Banionio rankose. Aple anykštėnų kultūros dienas Panevėžyje skaitykite 3 psl.

V. Lenino centriniame muziejuje

V. Lenino Centrinis muziejus iškūręs Maskvoje, Revoliucijos aikštėje. Kasmet aplanko apie pusantro milijono žmonių.

Muziejuje yra daug salių, kuriose lankytojai susipažįsta su istoriniais partijos dokumentais, V. Lenino rankraščių ir jo kūrinių įvairių pasaulio tautų kalbomis fotokopijomis, svarbiausiais Tarybų Sąjungos Komunistų partijos nutarimais. Čia sukaupta ir asmeninių V. Lenino daiktų. Kasmet muziejus papildomas naujais eksponatais.

NUOTRAUKE: grupė ekskursantų iš Italijos V. Lenino muziejuje.
V. Mastiukovo nuotr. (TASS-ELTA)

Partinio biuro vaidmenį didinant

Partinio vadovavimo lygis daug priklauso nuo to, kaip iniciatyviai dirba ir tobulina veiklą partinės organizacijos bluras.

Mūsų mokyklos partinėje organizacijoje — 20 TSKP narių, iš kurių geriausi pedagogai — komunistai išrinkti į partinio biuro sudėtį. Partinės organizacijos biuro nariai padeda mokytojams ieškoti efektyvesnių darbo formų, koordinuoja partinės organizacijos ir visuomeninių organizacijų veiklą. Jie taip pat padeda paskirstyti komunistams partinius įpareigojimus, vėliau aptaria kiekvieno mokytojo darbo krūvį sekantiems mokslo metams, numato, kurie komunistai sugebės geriausiai vadovauti atsakingiems visuomeninio darbo barams.

Komunistė A. Sudeikienė vadovauja pionierių darbui mokykloje ir už jos ribų. Komunistė L. Vėbrienė patikėtas svarbus paskaitinio agitacinio darbo baras — vadovavimas „Žinijos“ draugijos“ Kavarsko skyriui. V. Kurdzikevičius — liaudies kontrolės grupės pirmininkas, N. Gedzevičienė renka partijos nario mokestį, V. Plukas — atsakingas už ideologinį darbą mokytojų ir moksleivių tarpe.

Biuro narių dėmesio centre profsąjungos, komjaunimo organizacijų, mokinių visuomeninių organizacijų darbas.

Pirminės partinės organizacijos biuro posėdžiuose aptariami tarybinių švenčių organizavimo, talkų rengimo aplinkiniuose ūkiuose, liaudies kontrolės grupės darbo gerinimo ir kiti svarbūs klausimai.

Be nuolatinių įpareigojimų, biuro nariai turi ir vienkartinį partinius įpareigojimus. Todėl jie jaučia didelę atsakomybę už partinės organizacijos biuro veiklos tobulinimą, sąžiningai atlieka jiems skirtus įpareigojimus. Per metus 4–6 komunistai už juos atsiskaito. Tas padeda didinti partinio biuro darbo veiksmingumą.

Biuro nariai padeda ruošti klausimus partinio biuro posėdžiams ir partiniams susirinkimams. Svarbesnius mokyklos darbo klausimus aptariant, pagrindinius pranešimus susirinkimams ruošia partinės organizacijos biuro nariai.

Partinio biuro interesų ratas platus, darbotvarkės įvairios. Tačiau per visus biuro posėdžius ir partinės organizacijos susirinkimus nagrinėjami klausimai yra tampa riai susiję su tokiomis aktualiomis temomis ir problemomis, kaip mokyimo procese ir užklasiname darbe propaguojamos darbininkiškos profesijos, mokinių politinio aktyvumo kėlimas, darbinio mokyimo gerinimas, kaip atskirų dalykų mokytojai ugdo moksleivių materialistinę pasaulėžiūrą. Praktinėje biuro veikloje nepamirštamos ir informacijos, kaip vykdomi anksčiau priimti nutarimai. Svarstoma klausimu stengiamasi priimti konkrečius nutarimus, kad jie darytų komunistams įpareigojantį poveikį. Praktika rodo, kad klausimo svarstymo rezultatai dažnai priklauso nuo aptarimo kolektyvišku-

mo. Tie klausimai geriau aptvarstomi, susirinkimai ar posėdžiai būna įdomesni, kai prieš ruošiantis svarstyti sudaromos atmintinės. Jos lyg gairės rodo, į ką daugiau tikslinga būtų atkreipti dėmesį, ruošiantis susirinkimui. Tada ir pasikeičia nuomonėmis būna konkretesnis, dalykiškesnis, siekiama betarpiško ryšio su nepartiniais, su mokytojų komjaunimo organizacija, Nesitaikstymas su trūkumais rūpi visam mokytojų kolek-

tyvui. Partinis biuras siekia, kad susirinkimas taptų komunistų auklėjimo mokykla, įgyvendinant visam pedagogų kolektyvui keliamus uždavinius.

Partinio biuro ir visos mokyklos darbas sudėtingas. Todėl per biuro darbą, jo vadovavimą siekiama skatinti visų mokytojų kūrybinę mintį, iniciatyvą ir savikritiką.

S. Kapčienė
Kavarsko vidurinės mokyklos pirminės partinės organizacijos sekretorė

Svečiuose pas rokiškėnus

Grazi draugystė sieja „Lenino keliu“ ir Rokiškio rajono „Tarybinės žemės“ kolūkių žemdirbius. Abiejų ūkių atstovai lankosi vieni pas kitus, dalijasi sukaupto darbo patyrimu, lenktyniauja, nepamiršta pasveikinti įvairių švenčių progomis. Tarpusavyje lenktyniauja bei bendradarbiauja ir abiejų ūkių jaunimas. Prieš kurį laiką „Lenino keliu“ kolūkio jaunimo vakaronėje pabuvojo „Tarybinės žemės“ kolūkio komjaunimo aktyvistai. O štai kovo pabaigoje į susitikimą „Tarybinėje žemėje“ buvo išvykę gausi leniniečių delegacija. Į „Tarybinę žemę“ susirinko daug komjaunuolių iš „Lėvens krantų“, „Pušyno“, „Kamajų“ bei kitų kolūkių, čia vyko susitikimai su pirmaisiais komjaunuoliais, darbo pirmūnais. Todėl ir „Lenino keliu“ kolūkio komjaunimo aktyvistams buvo apie ką pakalbėti su naujais gerais draugais.

B. Vitkus

1940-uosius metus prisiminus

Z. Barkauskienė
Personalinė pensininkė

Kartą vakare sunerimo šeimininko sūnus Leonas, prašydamas molinos surinkti būtiniausius daiktus ir įdėti maisto dviem dienoms. Aš paklausiau:

— Leonai, gal kariauti ruošiesi?

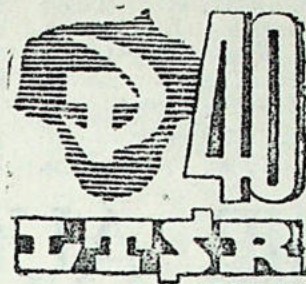
Jis pasižūrėjo į mane, numojo ranka. Tai buvo 1939 metų rudenį. Sklido kalbos, kad į Lietuvą ateina Tarybinės Armijos daliniai. Kas vakarą ėjome į užmiestį pasitikti jų. Iš spaudos sužinojome, kad 1939 m. spalio 10 dieną Lietuva ir TSRS pasirašė sutartį ir poniškos Lenkijos užgrobtas Vilnius buvo perduotas Lietuvai. Žmonės džiaugėsi, dėkojo Tarybų Sąjungai už grąžintą Vilniaus kraštą. Pagal susitarimą į Lietuvą buvo įvestos Tarybinės Armijos igulos.

Mums, jaunimui, ypač rūpėjo pamatyti savo akimis tarybinius karius. Ir štai vieną vakarą iš tolo pastebėjome, kad kelias, vedantis į miestą, dulkas. Greit susirinko minia žmonių, moterų su gėlėmis. Atskubėjo ir „tvarkdariai“ — policininkai, kurie draudė eiti į kelią. Bet jų draudimo niekas nepaisė. Kai prisitartino kareiviai, mes bėgte bėgome pasitikti ir juos sveikiname, įteikdami jiems gėles. O jie pražygiavo su daina. Ilgai mes juos lydėjome, net už miesto ribų.

Vakaraš mes nueidavome pabendrauti su jais. Ir pastebėjome gerą savybę, kad

jie labai myli vaikus. Greit išmokome jų dainas. O vieną dainą ir šiandien prisimenu — tai „Katiuša“. Neprisimenu, kas žodžius išvertė į lietuvių kalbą, bet vakarais Masčio ežere su valtele plaukiodami dainavome šią dainą lietuviškai, o mums, pabrangtėje susėdę, pritariant armonikai, kariai pritardavo rusiškai.

KONKURSU

Jau sklido kalbos, kad buržuazinė santvarka neišlaikys, kad neilgai išnaudojami vlespataus Lietuvoje.

Daugybė žmonių susirinkdavo į mitingus, kurie vykdavo Telšių miesto gimnazijos kieme. Atminty liko mitinguose pasakytos Mečislovo Gedvilio kalbos. Dirbdamas Telšių apygardos ligoninių kasos direktoriumi, jis aktyviai dalyvaudavo pagrindinėje veikloje.

M. Gedvilas kreipdavosi į žmones, kviesdamas juos stiprinti draugystę su Tarybų Sąjunga, kuri gina lietuvių tautos interesus, reikalaujamas, kad buržuazinė vyriausybė paleistų iš kalėjimų ir koncentracijos stovyklų politinius kalinčius.

Darbdavys, matyt, dėl susiklosčiusių įvykių pabūgęs, kad laiko samdinius, mane atleido iš kirpyklos, kurioje iki tol dirbau. Kas mėnesį gaudavome po 20 litų ir pietus. Už pereinamą kambarį, kur gyvenome dviese, mokėjome po 3 litus kas mėnesį.

Grįžusi į tėviškę, į Mažeikius, apsigyvenau pas tėvus. Mano tėtis buvo bedarbis.

Ieškodamas darbo, kas rytą eidavo į miesto savivaldybės ir laukdavo, gal pasiūlys kokį nors darbą. Tačiau 1940 metais darbininkai tapo kovingesni, nors juos susibūrusius dažnai ir stengdavosi policija išvaikyti. Vėliau jie rinkosi į darbininkų klubą. Prisimenu, kaip Gegužės pirmąją darbo žmonių solidarumo šventės metu vyko demonstracija. Darbininkai ėjo gatvėmis, prisisekę raudonus kaspinus ant krūtinės ir dainavo revoliucines dainas.

Birželio mėnesį gėdingai pabėgo Smetona su savo svita į Vokietiją. Iš įstaigų ėmė sprukti ir buržuazinių partijų bei organizacijų nariai.

Atsirado ir man darbo. Tos dienos ištis buvo įspūdingos ir neužmirštos, nes pajutom visa širdimi, kad nebereikia daugiau keliai klupščiauti prieš ponus, kad darbo žmogus tampa savo gyvenimo šeimininku ir galės nevaržomai naudotis didžiąja teise į darbą ir gauti už jį pelnytą atlyginimą.

1940 metų liepos 14–15 d. d. vyko rinkimai į Liaudies seimą. Mus pakvietė į komjaunimo būstinę. Ten pokalbį vedė partijos Mažeikių apskritys komiteto sekretorius Alfonsas Kondratas, revoliucinio judėjimo dalyvis. Jis kalbėjo, kokį mes turime atlikti agitacinį darbą, kad žmonės aktyviai balsuotų už darbininkus ir buvusius politkalinius.

Rinkiminių būstinę mes patys puošėme, pynėme vainikus, gėlėmis kaišėme vadų portretus. Atsinešėme patefoną ir plokštelių. Pasipuošę žmonės ėjo į rinkiminių būstinę. Spauldoje buvo paskelbta, kad rinkimų sistema yra lygi ir tiesioginė. Rinkiminių kampanijos į Liaudies seimą dienomis vyko darbo žmonių džiaugsmo demonstracija, mitingai, kuriuose liaudies dėkojo Tarybų Sąjungai už tai, kad ji padėjo nusikratyti kapitalistinio jungo.

Jūs daugiau

Ekskursija į Kaukazą

Jungtinė Svėdasų kolūkio ir Rysių mazgo ekskursantų grupė lankėsi Siaurės Kaukaze.

Nepaprastą įspūdį paliko ši ekskursija. Piatigorske susipažinome su miesto istorinėmis vietovėmis: vieta, kurioje dvikovojo žuvo poetas Lermontovas; praėjome poeto mėgstamais takais, pabuvojome poeto muziejuje.

Ekskursijos metu žavėjomės ir didžiulio kalno papėdėje įsikūrusiu miestu Zelen-

novodsku, apsilankėme Klovodskė.

Didelį įspūdį paliko Elbrusas. Būti Kaukaze ir nepabuvoti Elbruso papėdėje, tai reiškia nepamatyti Kaukazo grožio. Elbrusas Kaukaze yra oro reguliatorius. Vietiniai gyventojai sako, kad tai oro virtuvė.

Idomu buvo išgirsti legendas, padavimus apie kalnus, miestus, susipažinti su vietiniais gyventojais.

V. Skorochodovienė
Rysių mazgo ekonomistė

Džiugias kultūros dienas prisiminus

Svečius iš Anykščių rajono panevėžiečių atstovai pasitiko ten, kur kelias nuo Raguvės įsuka į Vilniaus — Panevėžio plentą, ten, kur Anykščių ir Panevėžio rajonų riba. Pasitiko, kaip dera, su duona ir druska, su puotojančiu alumi ir sūriu, tvirtais, karštais rankų paspaudimais, nuoširdžiomis, džiugiomis šypsenomis. Iš pa dangių savo sveikinimą atsiuntė panevėžiečių lėktuvas, lengvais sparnais pamosavęs. Šiek tiek anksčiau Panevėžio gatvėse pasirodė nelauktos, netikėtos, lengvai elklų žirgelių traukiamos brichos su šauniais kviesliais. Tai anykštėnai kvietė Panevėžio miestiečius į šventę. Kai kam gal ir galėjo kristi į akis tos detalės — čia arkliai, o čia lėktuvas. Tačiau tai tebuvo tik detalės, ir nieko jos jau, nebent senoką praeitį, nebesimbolizavo. Tikrai draugai važlavo į svečius pas tikrus draugus, darbininką pasitiko žemdirbius, ir nuoširdžių rankų paspaudimų, gerų atvirų šypsenų tolydžio vis gausėjo ir gausėjo.

Nesunku išvardinti tiek Anykščių rajono, tiek Panevėžio miesto partinius ir tarybinius vadovus, dalyvavusius susitikime. Anykščių kultūros dienų pradžioje — Panevėžio dramos teatre ir užbaigime — miesto Sporto rūmuose. Nesunku suminėti ir įžymius anykštėnus bei panevėžiečius, kurie dalyvavo šventės renginiuose. Įmanoma ir persakyti, kokie ir kiek tų renginių buvo, kiek juose dalyvavo žmonių. Visi tie išvardinimai nusakys šventės rangą, jos svarbą, mastą.

Bet kaip perteikti žodžiais visą tą pakilią šventišką atmosferą, nuotaiką, dvasią, kuri tvyrojo ir šventės dalyvių krūtinėse, ir visur, kur tik vyko anykštėnų koncertai, pasirodymai, susitikimai, nuo pat iškilmingos dienų pradžios iki jų pabaigos? Ir dar po jos, ilgą laiką palikdama panevėžiečių širdyse kuo geriausius atsiminimus apie anykštėnų viešnagę.

Panevėžio dramos teatre šventę pradėjo LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas, visų anykštėnų vardu padėkojęs už pakvietimą atvykti, už nuoširdų sutikimą, kalbėjęs apie didelę atsakomybę, kurią jautė visi Anykščių kultūros barų pasiuntiniai, vykdami į Panevėžį. Pažymėdami šventės pradžią, anykštėnai įteikė panevėžiečiams dovaną — Anykščių liaudies meistro J. Tvardausko raizinį „Punktukas“ — kurią priėmė LKP Panevėžio miesto komiteto pirmasis sekretorius R. Rimaitis. Į pilnutėlį dramos teatro salę anykštėnų vardu kreipėsi Anykščių garbės pilietis, Lietuvos TSR liaudies rašytojas Juozas Baltušis.

Gerą, pakilią toną visai šventei davė gili, įdomi kompozicija „Literatūriniai Anykščiai“, kuria buvo pradėta dienų programa.

Statybininkų rūmuose turėjo įvykti anykštėnų liaudies meistrų parodos atidarymas. Jis ir įvyko, ramiai, kukliai, paprastai. Tačiau šis beužsimezgančių bendraminčių pokalbių jautėsi, kad savo kalmynų nuo Sventosios krantų kūryba panevėžiečiai nuoširdžiai domisi, suprantą ją.

Rytojaus pavakarė Statybininkų rūmuose jau buvo kur kas skambesnis. Čia panevėžiečiai sutiko Svėdasų kultūros namų saviveiklininkų delegaciją. Trenkė orkestras, puotojo tradicinis suktuvių alus, šeimininkai vaišino svečius sūriu. Svėdasius pasveikino Panevėžio parodomosios statybos tresto valdytojas Gediminas Zubas, tresto jungtinio profesijos komiteto pirmininkas Vladas Jackevičius, gražiai pasidabinę tresto saviveiklininkai. O anykštėnai atsidėkojo gražiu, gerai „sustyguotu“, surežisuotu ir įdomiu koncertu. Rūmų scenoje vienas kitą keitė Svėdasų kultūros namų etnografinis ansamblis, agitmeninė brigada, estradinis ansamblis. Koncertas buvo gero ritmo, vyko nuotaikingai, ir buvo labai šiltai gausių žiūrovų sutiktas.

Tačiau tuo Svėdasų saviveiklininkų ir statybininkų susitikimas nepasibaigė. Daug nesvarstę, panevėžiečiai ir Anykščių rajono atstovai pasitarę nutarė pratęsti pažintį, toliau bendradarbiauti. Ir dabar jau svėdasiečiai pakvietė Statybos tresto saviveiklininkus į svečius. Į Svėdasus statybininkai ruošiasi atvykti prieš Gegužės šventes.

„Nuoširdžių draugų Panevėžio II vidurinėje mokykloje surado Anykščių kultūros namų lėlių teatro artistai, vadovaujami A. Pulkienės. Anykštėnus pakvietė su spektakliais atvykti į svečius ir dažniau.

„Didžiulį pasisekimą Cukraus fabriko klube turėjo Anykščių kultūros rūmų kaimo kapela ir vyrų vokalinis ansamblis. Ir nenuostabu. Panevėžio cukraus fabriko saviveiklininkai gerai žino mi ne tik mieste, todėl kas geriau už juos gali suprasti ir įvertinti, kokia dažnai nelengva būna saviveiklininko duona? Nenuostabu, kad po koncerto ką tik buvę žiūrovai ir atlikėjai, suėję į būrį, turėjo apie ką pasikalbėti, kuo pasidalinti.

Ir taip buvo visur, kur tik vyko Anykščių kultūros dienų renginiai. Tačiau visko aprėpti, pamatyti buvo neįmanoma.

Paskutinis šventės akcentas — šventės pabaiga, vykusį Panevėžio sporto rūmuose ir sutraukusi tūkstančius panevėžiečių. Kaip by-

lojo ne vienas apsilankęs šiame renginyje, tokio koncerto, tokio nuoširdumo ir paprastumo jie jau seniai buvo išsilingę.

Vykstant šventės iškilmingam uždarymui, į gausų anykštėnų būrį ir tūkstančius panevėžiečių su padėkos žodžiu kreipėsi Panevėžio miesto LDT vykdomojo komiteto pirmininkas B. Kačkus, dėkodamas vleniams už nuoširdžius, šiltus, džiaugsmingus koncertus, kitiems — už didelį dėmesį, palankumą jiems, palinkėdamas anykštėnams saviveiklininkams didelės sėkmės Jubiliejinėje dainų šventėje. B. Kačkus įteikė Anykščių kultūros skyriaus vedėjui S. Saurusalčiui LKP Panevėžio miesto komiteto ir miesto vykdomojo komiteto garbės raštą, kuriuo Anykščių kultūros skyrius buvo apdovanotas už sėkmingą Anykščių kultūros dienų surengimą Panevėžyje.

— Sujunkime rankas, sujunkime širdis kūrybai, naujiems darbams, juk tokį džiugų, gerą metų gyvenimą, — palinkėjo visiems labai šiltai sutiktas liaudies rašytojas Juozas Baltušis. — Juk tokios džiugios šventės kaip ši, vykusios Panevėžyje, įkvepia dideliems darbams!

Pakiliai vyko visas spalvingas baigiamasis Anykščių kultūros dienų koncertas, kuriame dalyvavo geriausios rajono meninės saviveiklos pajėgos.

G. Plnigls

Iškilminga šventės pabaiga — į susirinkusius kreipiasi Panevėžio miesto LDT vykdomojo komiteto pirmininkas B. Kačkus.

Linksmas, nuotaikingas dainas, kaimo kapelai palydinti, dainavo Užuožerių aštuonmetės mokyklos direktorius C. Sakalauskas ir Kultūros rūmų choro dirigentas R. Cepkevičius.

Kokia gi šventė be dūdučių — kairėje orkestro vadovas J. Pustelnikovas.

Nuotraukoje kairėje — be didžiausią pasisekimą turėjiamajame koncerte turėjį gražius šokėjus iš „Verpe lo“.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Autoriaus nuotraukos | 3 psl. 1980. IV. 10

KINO MĖGĖJŲ DARBAI

Dailių dirbinių galima pamatyti Kauno 52-osios vidurinės profesinės technikos mokyklos kabinetuose ir dirbtuvėse. Daugiau kaip keturi šimtai vaikų ir merginų čia įmantriais raštais margina porcelianą ir keramiką, pina iš vytelių baldus ir šviestuvų gaubtus, drožinėja.

NUOTRAUKOJE: meistrė I. Mizgiriienė moko moksleives V. Pipraitę ir J. Daunoraitę dailinti porcelianą. A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

Anykščių kultūros rūmuose vyko Panevėžio zonos kino mėgėjų sukurtų kino filmų peržiūra-konkursas. Panevėžio, Pasvalio, Anykščių kino mėgėjai parodė net 35 kino filmus. Daugiausia kino juostų atvežė panevėžiečiai. Jie ir pelnė pirmąsias vietas. Iš vaidybinių kino filmų režisūrinių darbų, aktorių vaidyba išsiskyrė mėgėjiškos kino studijos „Akor-das“ narių G. Grigaliaus ir R. Labanausko kino juosta „Juokas prietemoje“. Žiūri komisija, kuriai pirmininkavo Kėdainių liaudies kino studijos „Mėgėjas“ vadovas V. Laumakys, geriausiu iš dokumentinių filmų pripažino Panevėžio rajono Eriškių kolūkio atstovo R. Zacharavičiaus spalvotą juostą „Vasaros atostogos“. Tai pasakojimas apie moksleivių žirginio sporto mėgėjų įdomų žygį po Lietuvą. Kelionė ant žirgų, besigrožint gimtinės ežerais ir kloniais, suteikė šiai juostai romantinių spalvų, skaidrios nuotaikos. Iš dokumentinių filmų antroji vieta atiteko anykštėnų „Versmės“ kino studijos R. Budavičiaus ir A. Janušio filmui „Raganų pavilioti“, pasakojančiam apie praėjusios vasaros liaudies meistrų stovyklą Juodkrantėje. Tai

tarytum filmas-reportažas apie tai, kaip gimė liaudies meistrų sukurti stogastulpiai — raganos, velniai, drakonai, o taip pat Kuršių Nerijos legendų herojai, kaip jie atkeliavo ir susijojo ant Juodkrantės Raganų kopos. Antroji vieta taip pat paskirta ir Panevėžio pionierių namų kino studijos „Aitvaras“ K. Svėgzdos kino juostai „Pasėjau linelį“, kurią taip pat galima būtų pavadinti reportažu iš panevėžiečių lino šventės. Filme daug etnografinių bruožų, įdomių šventės detalių.

Konkurse buvo parodyta ir nemažai multiplikacinių filmų. Geriausiu pripažintas Panevėžio savivaldybės kino studijos „Kontrastas“ nario J. Lauraičio sukurta filmas „Pagundos“.

Konkurse matėme net tris Anykščių melioracijos statybos montavimo valdybos darbuotojų J. Didžgalvio filmus. Jie išsiskyrė iš kitų lyriškais gamtos vaizdais, poetiškais pastebėjimais. Pavasarinė beržų žaluma, gailūs purienų žiedai, purpurinės gegužraibių žvakės, pro akmenis raibuliuojanti Sventosios tėkmė... Ir toje nuostabioje gamtoje pavasarinis paukščių giedojimas. Po trankios estradinės muzikos,

kuria buvo įgarsinti mėgėjiški kino filmai. J. Didžgalvio kadrai padvelė galvui pavarasio vėju. Šio autoriaus filmas „Kai atelna pavarasis“ buvo apdovanotas diplomu už geriausią muzikinį apipavidalinimą. Neliko nepažymėti ir kiti J. Didžgalvio sukurti kino filmai. Už gamtosaugos žinių propagavimą mėgėjiškoje kino juostoje „Herbaras“ autoriui buvo įteiktas Anykščių rajono Liaudies švietimo skyriaus garbės raštas. Kino filmas „Entuziastai“ buvo apdovanotas Anykščių rajono Sporto komiteto garbės raštu.

Šio komiteto garbės raštus išsivežė dar trijų kino juostų sporto tema autoriai. Anykščių rajono Kultūros skyrius savo garbės raštu apdovanojo pasvaliečių kino

filma „Dūdorių“ už įdomų meno saviveiklos kolektyvo metraštį.

Stebint mėgėjiškus kino filmus, galima buvo pasiūlyti autorių teškomais, kai kuriais sėkmingais eksperimentais. Ypač išsiskyrė A. Petrausko kino juosta „Tarp dviejų aušrų“, per archyvinės nuotraukos, archyvinis kino kadras pasakojanti Smilgių apylinkės istoriją. Sukauptai medžiagai pateikti autorius surado įdomią kompoziciją.

Iš 35 Panevėžio zonos konkurse dalyvavusių kino juostų tik 13 pateko į respublikinį mėgėjiškų kino filmų konkursą. Anykščių kino mėgėjų darbas atstovavo R. Budavičiaus ir A. Janušio dokumentinė kino juosta „Raganų pavilioti“.

M. Telksnytė

LYGIOSIOS JONAVOJE

Prieš pradėdant futbolo sezoną, Anykščių „Automobilisto“ futbolo komanda buvo išvykusi žaisti draugiškų rungtynių į Jonavą. Ten jie susitiko su vietos futbolo vienuoliu.

Zaidimas prasidėjo apylygia kova. Baigiantis pirmam kėliniui, jonavičiai pavyko vienuolikos metrų baudinio kamuolį pasiųsti į anykštėnų vartus.

Po pertraukos „Automobilisto“ komanda pradėjo atakuoti Jonavos komandos vartus ir kėliniui įpusėjus anykštėnams pavyko tiksliai smūgiu nuginkluoti Jonavos komandos vartininką ir rezultatai išlyginti. Daugiau iki rungtynių pabaigos nė vienas komandai įvarčių pasiekti nepavyko.

Draugiškas susitikimas tarp Anykščių ir Jonavos komandų futbolininkų baigėsi minimaliu rezultatu 1:1.

A. Nemunaitis

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIUKSTIS

Reikiame pačius nuosirdžiausius užuojautos žodžius ZOSI KONTRIMAVICIENEI dėl jos brangaus tėvelio mirties. Stomatologinio, fizioterapinio, protezų ir rentgeno kabinetų darbuotojai

CIPRUI KLIMUI

Jūs su mumis dalinotės džiaugsmais ir rūpesčiais, leiskite pasidalinti skausmu, kurį sukėlė mylimos žmonos mirtis. S. ir J. Kalinkai, J. ir B. Apčėnikovai, A. ir J. Blažiai

Mirus STASIUI KAMARAIKUI

Ilūdesio valandą reikiame nuosirdžiai užuojautą velionio žmonai ir vaikams. A. ir G. P. ir O. Repečkos, Talačkos, Rimkevičienė

TEOFILIUI BILINSKUI

Mirus mylimam broliui, reikiame nuosirdžiai užuojautą. Užsakyti autobusu maršrutu Anykščiai—Utena vykstantieji į darbą Anykščių rajono bendrąjį valdytoją ir vairuotoją

Nuosirdžiai užjaučiame STASĘ DZIAUGIENĘ

mirus mylimam tėveliui. Ramišės gatvės namo Nr. 5 III laiptinės gyventojai

VYTAUTUI GAIZUCIUI

Tesumazina Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui, mūsų nuosirdžiai užuojautą. Troškūnų 2-os KPTM darbuotojų kolektyvas

Reikalinga

Anykščių statybinių medžiagų kombinatui reikalinga: buhalterė, Vilkonių ir Rubikių cechems — brigadininkai, mechanikas, įvairių profesijų darbininkai. Aprūpinama gyvenamuoju plotu.

Kreiptis į kadro skyrių arba skambinti telefonu 5-19-72. Administracija

„Atžalyno“ kolūklui skubiai reikalingas vyriausias inžinierius-statybininkas. Kreiptis į kolūkio valdybą.

Pranešame, kad Janina Siaučūnienė, Alfonso d. g. Anykščiuose, Medžiotojų 9, pareiškė ieškinį dėl savo vyro Vidmanto Siaučūno, Jono pripažinimo mirusiu, nes nėra žinių, kad jis būtų gyvas. Paskutinių laikų gyveno Krasnojarsko krašte.

Prasome asmenis, žinančius apie Vidmanto Siaučūno buvimą vietą 3-įj mėnesių laikotarpį pranešti rajono liaudies teismui.

Dėl mylimo brolio mirties ANGELE KARVELIENE nuosirdžiai užjaučia

„Nevėžio“ kolūkio kontoros darbuotojai.

Nuosirdžiai užjaučiame ZOSI KONTRIMAVICIENE, mirus mylimam tėveliui.

Anykščių centrinės ligoninės Vaikų ligų skyriaus darbuotojai

Mirus STASIUI KAMARAIKUI, gilaus liūdesio valandą nuosirdžiai užuojautą velionio žmonai ir vaikams reikiame Slavės gatvės kaimynai.

ŽINIOS

APIE PIENO IR MĖSOS GAMYBĄ ANYKŠČIŲ RAJONO ŪKIUOSE 1980 m. balandžio 1 d. (pagal ekonomines grupes)

Ūkio pavadinimas	Bendroji pieno g-ba %, lyginant su 1979 m. tuo pačiu laikotarpiu			Primeizta pieno 100 ha ž. ū. n. cnt			Primeizta pieno vidut. iš 1 karvės kg			+ padidėj., - sumažėj. pieno (kg) palyginus su 1979 m. tuo pačiu laikotarpiu			Bendroji mėšos g-ba %, palyginus su 1979 m. tuo pačiu laikotarpiu			Pardavimo valstybei I ketvirčio plano su papildoma užduotimi įvykdymas proc.			Parduota valstybei produkcijos proc., lyginant su 1979 m. tuo pačiu laikotarpiu		
	g-ba %, lyginant su 1979 m. tuo pačiu laikotarpiu	Primeizta pieno 100 ha ž. ū. n. cnt	Primeizta pieno vidut. iš 1 karvės kg	+ padidėj., - sumažėj. pieno (kg) palyginus su 1979 m. tuo pačiu laikotarpiu	Bendroji mėšos g-ba %, palyginus su 1979 m. tuo pačiu laikotarpiu	Pardavimo valstybei I ketvirčio plano su papildoma užduotimi įvykdymas proc.	Parduota valstybei produkcijos proc., lyginant su 1979 m. tuo pačiu laikotarpiu	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos
I GRUPE																					
„Anykščių šilėlis“	87	104	639	-102	71	31,6	78	113	78	79											
„Gintaras“	99,5	107	596	-3	101	41,3	91	130	91	96											
K. Staro	78	76	445	-141	94	15,5	73	54	140	79											
„Lenino keliu“	100,3	132	728	-1	104	47,2	91	102	102	98											
Surdegis	116	75	484	+70	53	8,4	91	50	116	55											
„Svyturys“	89	139	687	-104	132	53,1	88	127	82	116											
Sodininkystės t. ūkis	107	135	892	+25	64	23,2	106	69	104	62											
Raguvelės t. ūkis	90	76	474	-43	99	21,8	84	123	88	99											
Staškūniškio t. ūkis	77	67	529	-158	60	12,4	65	67	67	65											
II GRUPE																					
Androniškiškis	83	65	472	-119	70	14,7	72	64	81	71											
„Atėitis“	70	64	436	-198	82	25,5	58	2,4 k.	58	85											
„Atžalynas“	84	75	466	-118	52	13,5	65	51	82	56											
„Aukštakalniškis“	71	71	413	-158	69	18,2	61	67	69	75											
„Aušra“	106	94	567	+12	107	18,0	103	85	120	106											
Cerniachovskio	88	78	426	-83	55	19,0	66	49	76	56											
Kurkliai	98	108	719	-38	90	12,5	94	51	94	79											
Levaniškis	88	86	621	-83	40	7,8	80	36	77	39											
„Pirmyn į komunizmą“	90	108	604	-95	144	33,8	83	134	83	147											
„Už taiką“	85	59	374	-73	66	17,1	66	65	81	65											
„Vienybė“	111	61	417	+10	87	16,2	90	77	114	87											
Jakšiškiškio t. ūkis	82	68	545	-114	76	20,2	81	72	80	72											
III GRUPE																					
„Gimtoji žemė“	84	74	469	-119	100,3	26,6	78	118	79	105											
M. Melnikaitės	78	42	377	-128	118	22,9	62	129	68	121											
„Nevėžis“	98	99	556	-104	156	24,0	86	107	85	157											
„Puntukas“	73	64	413	-198	76	24,3	59	89	64	76											
Skieponys	82	74	460	-92	83	14,4	73	81	79	84											
Svėdasai	92	115	646	-73	95	39,5	90	96	90	96											
Naujasodžio t. ūkis	64	34	354	-129	61	7,0	49	53	62	62											
Kolūkuose:	89	84	516	-127	87	23,2	78	91	83	87											
Taryb. ūkiuose:	88	82	589	-66	76	18,0	89	82	84	76											
Elmininkų eksp. ūkis	97	140	700	-17	96	28,6	133	116	90	93											
RAJONE:	89	84	530	-118	85	22,2	87	87	89	82											

Valstybinės statistikos Anykščių rajono Informacinė skaičiavimo stotis

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovė Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.186 Užsak. Nr. 592